

РЕШЕНИЕ

№ 2852

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 24.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **10236** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба К. К. Д. с ЕГН [ЕГН], чрез младши адв. И. В. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 4137/15.10.2022 година по чл.171, т.1, б. "Б" от ЗДвП на мл. инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“, с правно основание чл. 171, т. 1, б. "б. " от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №[ЕИК].

В жалбата са наведени твърдения за незаконосъобразност на обжалваната ЗППАМ. Счита, че са налице нарушения на чл. 59, ал. 2 от АПК, поради липсата на фактически основания при издаване на заповедта. Позовава се на процесуални нарушения при издаването на акта.

В съдебно заседание, чрез адв. И. В. поддържа жалбата, като допълва, че по делото е приложена съдебно-химикотоксикологична експертиза, според която в пробите на жалбоподателя не са открити алкохол или наркотични вещества. Претендира сторените в производството разноски.

Ответникът – А. К. – младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 15.10.2022 г. е издадена ЗППАМ № 4137/15.10.2022г. от младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, въз основа на издаден АУАН серия GA, № 765787 от 15.10.2022г., против К. К. Д.. Видно от изложеното в АУАН на 15.10.2022г. в [населено място], Д. е управлявал МПС „Ф.“ модел „Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като е спрял за проверка до блок 373. Водачът е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества с Drugtest 500, ARPK-0049. На водач е издаден талон за медицинско изследване с номер 093647 за ВМА и са му били връчени холограмни стикери. Извършеното е прието за нарушение на чл. 174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

На същата дата К. К. Д. се явил във ВМА и е извършил назначените му изследвания.

При тези обстоятелства, издателят на ЗППАМ е счел, че са налице предпоставките на 171, т. 1, б. "б. " от ЗДвП, поради което е издал оспорваната заповед, с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“. Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №[ЕИК].

По делото е приложен заверен препис от изготвената съдебна химикотоксикохимична експертиза рег. № И-2700/16.03.2023г.(л. 57), видно от която от извършените изследвания на предоставените проби на К. К. Д. не се установява наличие на алкохол или наркотични вещества.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената чрез административния орган жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приетата по делото като доказателство Заповед № 513з - 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която са определени служителите на ОПП - СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма. В акта са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа. Издаването на ПАМ е въз основа на издаден АУАН серия GA, № 765787 от 15.10.2022г. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.III.1975г., ОСГК на Върховния Съд, мотивите могат да препращат и към друг документ, приложен по административната преписка, какъвто е и настоящия случай.

Същевременно, съдът намира, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон и в противоречие с целта на закона.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач“, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично

лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

В случая мярката е приложена по отношение на К. К. Д., който на 15.10.2022г. в [населено място], Д. е управлявал МПС „Ф.“ модел „Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като е спрял за проверка до блок 373, водачът е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества с Drugtest 500, ARPK-0049.

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол и наркотични вещества в кръвта на водачите на МПС, трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018г.). Съгласно чл. 3, ал. 1 и 2 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста (чл. 3а от Наредбата). При съставянето на акт за установяване на административно нарушение за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и при попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване (чл. 6, ал. 4). В талона се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на наркотични вещества да се извърши с доказателствен анализатор, или с медицинско и химическо лабораторно изследване.

В случая К. К. Д. е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества с Drugtest 500, ARPK-0049, но впоследствие е извършил назначеното му медицинско изследване. От заключението на извършената съдебна съдебна химикотоксикохимична експертиза рег. № И-2700/16.03.2023г. е видно, че в предоставените проби на К. К. Д. не се установява наличие на алкохол или наркотични вещества.

Законът дава възможност на проверяваното лице да избере дали да бъде изследван с техническо средство или да извърши назначеното му медицинско изследване, като при наличието на кръвна проба /биологична проба/ се предвижда именно резултатите от нея да са определящи - арг. чл. 171, ал. 1, т. 1 б. „б“, посл. изр. ЗДвП.

В случая доказателствата по делото установяват по категоричен начин, че жалбоподателят не е управлявала МПС след употреба на алкохол или наркотични

вещества или техни аналози в деня на проверката.

В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение, за преустановяването на което е издадена процесната ПАМ. В конкретния случай това не е сторено, а правомерността на упражнената компетентност пряко се опровергава посредством проведеното медицинско изследване.

На следващо място, целта на налагането на принудителни административни мерки по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване безопасността на движението и преустановяване на административните нарушения. От изложените по-горе по делото писмени доказателства се установява, че не е налице извършено административно нарушение от страна на К. К. Д..

В обобщение съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна и като такава, подлежаща на отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно отправеното от жалбоподателя искане за присъждане разноски, на същия следва да бъде присъдена държавна такса от 10 лв. и адвокатски хонорар в общ размер на 600лв., общо разноски в размер на 610лв. /шестстотин и десет лева/. По делото са представени договори за правна защита и съдействие, установяващи заплащането на адвокатско възнаграждение в размер на 600лв. и с оглед липса на възражение от ответната страна за прекомерност на размера, съдът счита, че адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено, както е претендирано, а именно в размер на 600 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд-София - град, Трето отделение, 79 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. К. Д. от [населено място] чрез адв. И. В., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 4137/15.10.2022 година, издадена от младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

ОСЪЖДА СДВР, отдел „Пътна полиция“ да заплати на К. К. Д. с ЕГН [ЕГН] сумата от 610лв. /шестстотин и десет лева/ разноски по делото.

Решението е окончателно, по аргумент от чл. 172, ал. 5, изречение второ от ЗДвП.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: